

ДРАГОЉУБ Д. ЈОВАШЕВИЋ

НАЗИВИ НАРОДНИХ ИГАРА У ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

С обзиром да народне игре чачанског краја још нису биле предмет опсежнијих и дубљих студијских интересовања етнокореолога, требало би учинити нешто да се сазна о играма које је народ овог подручја всковима стварао, играо, примао, неговао и преносио на млађе. Требало би, ако већ није касно, на научној основи истраживати народне игре и у овим пределима западног Поморавља. Јер, ако је понеки етнокореолог и долазио у овај крај, чинио је то успутно, а путописац се површино освртао на народне игре.¹ Зато се о народним играма Чачка и његове околине писало мало и несистематично. Код тога су часан изузетак биле сестре Љубица и Даница Јанковић.² Међутим, није нам познато да ли је на овом терену учињено било шта у вези анкете Министарства просвете „о стању народних игара на територији НР Србије“, спроведеној ујесен 1948. године.³ Зато, овај прилог и нема другу сврху до да заинтересује меродавне научне институције и да подстакне пажњу њихових стручњака, како би се, једног дана, у овај крај упутиле екипе етнокореолога и етномузиколога да ту, на лицу места, утврде: шта је народ овог краја створио у чаробном свету игре и шта је од тих игара остало. Наша истражи-

вања евидентирају три стотине назива народних игара које су се овде играле. Њихови називи су занимљиви, а већина ових игара и данас је део овдашњег фолклора. На жалост, добар део ових игара задржао се само у памћењу старијих житеља Чачка и околине, а нешто се сачувало на одштампаним позивницама за чачанске забаве између два светска рата. Овај импозантан број назива народних игара вредан је пажње. Зато, поред већ поменутих намера, верујемо да ће овај скромни рад моћи да послужи чувању ових народних игара од даљег заборављања или, само, као доказ о некад богатом и непресушном стварању народног играча, певача и свирача овог краја, као и његове спремности да се инвентивно искаже кроз ову грану народног уметничког стваралаштва. Затим, ове народне игре су верна слика живота људи овог краја, њиховог животног оптимизма и смисла за заједништво. Најзад, оне су, надамо се, занимљиве и као прилог грађи за комплексније проучавање назива народних игара у чачанском крају.

Игре, као и остали облици народног уметничког стваралаштва, нераздвојни су део народног живота једног региона и његовог становништва. Овај крај, који обухвата добар део западне Србије, поседује бројне народне игре, које, опет, имају своје карактеристичне називе, мелодијску пратњу и играчки израз. Колико је у њима самосвојности у играчком и музичком садржају, то нека буде оцена етнокореолога и етномузиколога. Овај рад обухвата само називе народних игара, нађених на пространом подручју које се на запад пружа према Титовом Ужицу, а на југ од Чачка, узводно Морави, све до њених извора на Голији и, још даље, до Сјенице. И овде су народне игре настала (и настају) у условима и законитостима друштвеног развоја, односно, непрестаног и непресушног умотворења човековог. А овдашњег човека, као и све људе света, обузима одушевљење и занос, па се он, уз песму и свирку, подаје осећањима и заигра.

Прикупљени материјал на овом терену сведочи да су после другог светског рата вршene снажне миграције становништва из пасивних крајева. Чачак и села око њега нагло су насељавани породицама из тих крајева. Долазили су (и долазе) из моравичког и ужичког краја, из Драгачева и из села крајњег запада Србије, који још носи давно превазиђени назив — Санџак. Досељеници су знатно до-принели разноврсности назива народних игара обухваћених нашим пописом.

Коло је једина народна игра у чачанском крају, а то је разумљиво, јер „је коло чврсто уграђено у основу сваколике орске тради-

ције Јужних Словена и да је и данас најживља и најделоторнија формација игре.⁴ Музичка пратња ових игара с временом се мењала и обогаћивала. Некад се играло само уз песму, уз звуке свирале, двојнице или гајди. Касније, са продором хармонике, и овде се игра уз свирање на хармоници, виолини и тамбурици, а од краја првог светског рата, па и сада, и уз пратњу лимених дувачких оркестара (трубача). Кола овог краја играју се највише уз мелодије у такту 2/4 и 4/4, а знатан их је број и у такту 3/4, па и у такту 6/8, 5/8 и 7/8.

Називи кола су бројни и занимљиви. Обично, потичу од песме, односно, од првог стиха песме уз коју се игра коло (Бледи месец; Ала волим гараву; Голуб гуче на јели; Мани ме се, цурице; Жени ме, тата и др). У великом броју назива народних кола одсликана је карактеристична кретња у игри или њени кораци (Шепалица, Трескавац, Заплет, У шест, Четворка, Три скока, Прекид, Осмица, У шеснаест, Пљесковац, Шпацир, Сулькавац, Поскок и др). Многа кола носе обележја поједињих крајева, покрајина, градова и планина (Београђанка, Ваљевчица, Призренско коло, Србијанка, Босанско коло, Сувоборка, Голијско коло итд). Понеко носи име ствари (Фијакер, Рукавица, Саџак). Има народних кола са именима из војне терминологије (XXXII класа, Трећетозивац, Артиљеријско, Топчијско, Партизанско коло). Понајвећи број кола носе сталешка обележја (Радничко, Докторско, Ђачко, Официрско, Занатлијско, Професорско, Трговачко коло, Грнчарка, Молерско, Папуцијско, Ђурчијско и друга). Ту су и Робијашко коло, Калуђерка, Кокошји урнебес, Мангупско коло. Има их и са називима бивших грађанских политичких партија (Радикалско, Напредњачко, Демократско коло). Велики број кола добио је називе мушких и женских имена (Љубишино, Босино, Дивна, Јованчица, Шано душо, Ратково). Наишли смо на кола са именима друштвених организација (Коло српских сестара, Ловачко коло, Комитеско коло). Историјске личности су, такође, добиле места у називима кола (Карађорђе из Тополе, Краљице Наталије коло, Хајдук Вељково коло, Титово коло). Има их и оваквих: Маџарица, Швабино коло, Руски козарац, Циганчица. Поједина кола носе имена цвећа (Невен, Звонце, Рузмарин), птица (Чворак), воћа (Дуње ранке), па све до имагинарних: Вилино коло, Небеско коло. Наишли смо на народна кола: Шабачка чивија, Драгачевска труба, Српска пальба, Солунски пробој. Музичари су заступљени са Гајдашким, Тамбурашким и Хармоникашким колом. Најзад, и неки дневни листови добили су место у називу народог кола („Политика“ и „Време“).⁵

Већ из овога је уочљиво, а приложени попис ће то још више истаки, бројни су називи кола. Из тога дознајемо да су многа донесена с разних страна.

Данас је и овај крај запљуснут модерним играма, страног порекла. У највише слушајева, то су блазиране, по музичкој пратњи веома бучне, по садржају декадентне, по играчком изразу неинвентивне, али, у сваком случају, нападне и освајачке игре. Те игре су настале на западу Европе. Посредством страних филмова и наше телевизије, увозом грамофонских плоча и булеварске штампе, такве игре се преносе у нашу земљу и брзо се шире. То, свакако, не би било предмет наше пажње кад не би ишло у прилог потискивању наших народних игара. Треба да забрињава што су наше народне игре отписане код организовања омладинских игранки. Кола се играју још само на свадбама и сличним весељима. Но, и ту је избор народних игара препуштен музикантима, а они су, углавном, извођачи „новокомпонованих“ кола. Ако се захтева да засвирају неко старо народно коло, они слежу раменима и веле да такав назив никад и нису чули. Народне игре играју се још по селима. У Чачку се одржавају по „фолклорним“ групама. Међутим, у таквим групама кореографијом се баве нестручна лица, па су њихове „обраде“ народних игара веома далеко од истинског народног играња. У таквим групама све је подређено „укусу“ самозваних кореографа. Ако се у овом крају још изводи, чува и негује народно коло, оно право и чисто, уз песму и народну свирку, онда је то само у неким основним школама, где се усамљени музички педагог (или учитељ), пасионирани фолклориста, бори да на млађе пренесе бар нешто из нашег играчког наслеђа.

Овај попис народних игара чачанског краја обављен је у времену од 1969. до 1973. године. Анкетирано је око стотину становника овог краја, мањом старијих људи и жена. Попис је обављен уз сарадњу ученика Основне школе „Ратко Митровић“ из Чачка, у склопу наставе музичког васпитања и наших покушаја да се кроз тимски рад, на терену, придобију најмлађи за наставу овог предмета, а пре-ко њега да се створи база за потпуније интересовање ђака о фолклору, етнологији, етномузикологији и етнокореологији. Као резултат таквих жеља и намера појављује се овај скроман прилог. Ђацима Основне школе „Ратко Митровић“ у Чачку, одушевљеним сарадницима на овом послу, одајемо топлу захвалност.

НАЗИВИ НАРОДНИХ ИГАРА У ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

П О П И С
НАРОДНИХ КОЛА У ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

А

Ала волим гараву
Анка Србијанка
Арапско кокоњеште
Артиљеријско коло

Б

Бајинобаштанско коло	5
Београђанка	
Бећарац	
Бисерка	
Бледи месец	
Бојацијско коло	10
Бојерка	
Босанско коло	
Босино коло	
Бранково коло	
Брђанка	15
Брусничко коло	
Буњевачко коло	

В

Вељевчица	
Вилино коло	
Витино коло	20
Власинка	
Воденичарско коло	
Водичанка	
Војвођанско коло	
Војничко коло	25
Врањанка	
Врбањац	
Врбљанка	
Врњачко коло	
Врти коло	30

Г

Гајдашко коло	
Гаравац	
Голијско коло	
Голуб гуче на јели	
Горњанка	35
Грлица	
Грнчарка	
Гуржанка	

Д

Даворике дајке	
Девојачко	40
Девојчица жито жање	
Демократско коло	
Десетка	
Дивна, Дивна	
Дилберско коло	45
Добричино коло	
Докторско коло	
Драгачевска труба	
Драгачевско коло	
Дратишино коло	50
Дренолачко коло	
Дунавац	
Дуње ранке	
Душаново коло	

Ђ

Ђачко коло	
Ђурђевка	
Ђурђевка повозна	
Ђурђевка умесна	
Ђурђевчица	
Ђурђевски уранак	60

Е

Ерско коло

Ж

Жангубичанка

Жени ме, тата

Живанино коло

Жикинац

З

Заврзлама

Зајечарац

Зајечарка

Зајечарско коло

Занатлијско коло

Заплет

Звонце

Звончица

Зубатовка

Зупчанка

И

Ивањичко коло

Ивањчица

Ј

Ја посејах лан

Јаворско коло

Јагодинка

Јагодице

Јендостранка

Јелена девојко

Јеличко коло

Јелке криводелке

Јечам жњела

Јованке, Стојанке

Јованчица

К

Калетово коло

Калуђерка 90

Кандино коло

Капларско коло

Карађорђе из Тополе

Каранка

Катице, Катице 95

Качерац

Козарац

Козарачко коло

Кокоши урнебес

Коларићу, Панићу 100

Коленике, вретено

Коло воде

Коло српских сестара

Коло води Васа

Колубарско коло 105

Комитско коло

Коњички кукуњеж

Коњичко коло

Копачко коло

Коритарка 110

Крагујевчанка

Краљево коло

Краљиће Наталије коло

Кукуњевка

Кукуњеж 115

Л

Левакиња

Лесковачка четворка

Лесковчанка

Лике, лике

Ловачко коло 120

Лунетово коло

НАЗИВИ НАРОДНИХ ИГАРА У ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

Љ

Љубишино коло
Љубићко коло
Љубово коло

М
Мађарица 125
Маказиде
Македонско коло
Мани ме се, шурице
Малгупско коло
Маро Ресавкињо 130
Матарушко коло
Мељачко коло
Меље Петру воденица
Милошевка

Мицино коло 135
Моја кућа богата
Молерско коло
Момачко коло
Моравац
Моравица 140
Моравички преплет
Мрчајевачко коло

Н

Напредњачко коло
Наталијино коло
Небеско коло 145
Неда гривну изгубила
Невен коло
Николино коло
Нишчијско коло
Нова чачанка 150

Њ

Њиве, њиве пооране

О

Обреновачко коло
Овчарац
Ој ти, Којо
Ој молеру, молеру 155
О Јелена, Јелена
Ој Никола, Никола
Око моје гараво
Опанчићи момачки
Орачко коло 160
Оријент коло
Осам корака
Ослобођење
Осмица
Официрско коло 165
Оџачарско коло

П

Панчевачко коло
Паун пасе, трава расте
Пашоново коло
Пекарско коло 170
Петле, петлићу
Перунчица
Пионирско коло
Плетеничко коло
Пљескавац 175
Повијорац
Повозито коло
Подофицирско коло
Пожаревачко коло
Пожежанка 180
Полети соко
„Политика“ и „Време“
Полуретко
Пољско коло
Посеја деда три леје лука 185
Поскок

Поранила девојчица		Смедерево граде	
Правничко коло		Соко пева на грани	
Прекид коло		Солидарност	
Прело	190	Солунац	
Прелићко коло		Солунски пробој	
Призренско коло		Спасића коло	
Проломчица		Србијанка	
Професорско коло		Сремчица	
Р		Српска пальба	
Рабацијско коло	195	Стара Влајина	
Радикал		Старосватско	
Радикалац		Сувоборка	
Радикалско коло		Суводолка	
Радничко коло		Сулькавац	
Радојкино коло	200	Т	
Разлаз коло		Тамбурашко коло	
Расла трава сигница		Тандрчак	
Ратково коло		Теманац	
Ретко коло		Терзијско коло	
Робијашко коло	205	Титово коло	
Рудничанка		Топџијско коло	
Рудничких учитеља коло		Трговачко коло	
Рузмарин		Трговачке омладине коло	
Рузмаринка		Трескавац	
Рукавица	210	Трећепозивац	
Руски козарац		Тридесетдруга класа	
С		Три скока	
Савино коло		Трнавац	
Сарајевка		Трнавско коло	
Сарајка		Тројанац	
Саџак коло	215	Тројка	
Свадбарско коло		Б	
Свила се грана јоргована		Бурчијско коло	
Сибиново коло		У	
Ситно коло		Ужичанка	
Слама, сено	220	Ужичка чарлама	
Смедеревка			

НАЗИВИ НАРОДНИХ ИГАРА У ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

Ужичко коло	255	Чарлама	275
У Милице дуге трепавице		Челенчица	
Учитељско коло		Чеп, чеп у славину	
У шеснаест корака		Чергино коло	
У шест корака		Черго моја, чергице	
Ф		Четвртка	280
Фијакер коло	260	Чизме моје шкрипнућу	
X		Чујеш, секо	
		Ц	
		Цамбас коло	
Хајд' на лево			
Хајдук Вељка коло		Ш	
Хајдучко коло			
Хармоникашко коло		Шабачка чивија	
Ц		Шано душо	285
Цануле, бануле	265	Шарено коло	
Цигански урнебес		Швабино коло	
Циганско коло		Шепалица	
Циганчица		Шестица	
Црногорско коло		Шестоперац	290
Ч		Шест унапред	
Чапљино коло	270	Шетња	
Чачак		Шибајле, шибајле	
Чачанка		Широко коло	
Чвор		Шнајдерско коло	295
Чворак		Шпацир	
		Шумадијско коло	
		Шумадинка	
		Шумарка	
		Шуматовац	300

ПОПИС АНКЕТИРАНИХ ЛИЦА

Богосав Ђојбашић	Бранка Лазаревић
Божидар Томашевић	Велимир Обрачевић
Борисав Николић	Велимир Ђосић
Борислав Словић	Вељо Поповић
Бранимир Милекић	Вера Бојовић

Вера Џетић
Видосав Петровић
Витомир Животић
Владимир Ђетеновић
Властимир Вукосављевић
Војимирка Кујунџић
Војимирка Ђосић
Гвозден Томашевић
Гвозденија Ђаловић
Грозда Скелић
Грозда Ресимић
Данило Нешовановић
Даринка Љубичић
Даринка Томашевић
Добривоје Бојовић
Добросав Ђуловић
Драган Алексић
Драган Стризовић
Драго Вукадиновић
Драго Полексић
Драгољуб Илић
Дринка Томашевић
Душанка Џетић
Ђорђе Томашевић
Живана Баралић
Живојин Скелић
Живота Першић
Зорка Вујовић
Здравко Станић
Илинка Јовановић
Јаков Стевановић
Јана Радоњић
Јелена Ђукић
Јован Ђирковић
Ката Чекеревац
Ковиљка Филиповић
Коса Матијевић
Крсман Дабовић
Марко Зорић
Мила Вранић

Милан Марјановић
Милена Ђорђиловић
Милена Микић
Милена Милутиновић
Миленко Бојовић
Милија Џетић
Милијана Копуновић
Милић Миловановић
Милица Радосављевић
Милица Ранковић
Милован Мијаиловић
Милован Остојић
Миломирка Николић
Милорад Ракетић
Милостива Петровић
Милунка Марковић
Милунка Мићовић
Милутин Мићовић
Мира Вељовић
Мирослав Павловић
Михаило Миловановић
Обрад Бодић
Обрад Пушкарић
Олга Туровић
Раденко Димитријевић
Радмила Петровић
Радојко Нешковић
Радојла Кузмановић
Ратка Боричић
Роса Гагричић
Светислав Милекић
Селимир Виторовић
Симка Петровић
Славко Костић
Софija Ђокић
Софija Пантелић
Софija Петровић
Стаменка Василијевић
Стана Петровић
Станимир Главоњић

НАЗИВИ НАРОДНИХ ИГАРУ ЧАЧАНСКОМ КРАЈУ

Станимирка Перишић
Станика Марковић
Станислав Миловановић

Стеван Вуковић
Цмиљка Чарапић
Часлав Вуловић

ПОПИС МЕСТА

Атеница (Чачак)
Бельина (Чачак)
Брђани (Горњи Милановац)
Видова (Чачак)
Граб (Лучани)
Гугаљ (Пожега Ужичка)
Дучаловићи (Лучани)
Јанчићи (Чачак)
Јездине (Чачак)
Котраже (Лучани)
Краварица (Лучани)
Кремна (Титово Ужице)
Крестац (Лучани)
Кулиновци (Чачак)
Лозница (Чачак)
Лопаш (Пожега Ужичка)
Љубић (Чачак)

Марковица (Лучани)
Милићевци (Чачак)
Накучани (Горњи Милановац)
Негришори (Лучани)
Паковраће (Чачак)
Парлатиште (Пожега Ужичка)
Парменац (Чачак)
Придворица (Чачак)
Пухово (Лучани)
Радаљево (Ивањица)
Риђаге (Чачак)
Ртари (Лучани)
Сјеница
Соколићи (Чачак)
Церова (Ариље)
Чачак

НАПОМЕНЕ

1. М. Ђ. Милићевић: Кнежевина Србија 1876; Краљевина Србија, Београд, 1884.
2. Јубица и Даница Јанковић: Три генерације народних игара у Чачку, Гласник Етнографског музеја у Београду, књ. XVI, стр. 163—169.
3. Оливера Младеновић: Прилог проучавању назива народних игара, „Народно стваралаштво — Фолклор“, св. 3—4, Београд, 1962. године, стр. 230.
4. Оливера Младеновић: Коло као основни облик игара Јужних Словена, саопштење на V међународном конгресу слависта 17—23. септ. 1963. у Софији, „Народно стваралаштво — Фолклор“ св. 7, Београд, 1963, стр. 503, 504.
5. „ВРЕМЕ“ је режимски дневни лист у Београду између два светска рата.

NOMS DES DANSES POPULAIRES DANS LA RÉGION DE ČAČAK

Dans la ville de Čačak et dans sa région on a fait, entre 1969 et 1973, une liste des danses populaires, qui montre que trois cents noms de ces danses peuvent figurer sur cette liste. La ronde est la seule danse populaire dans cette région. Les danses populaires, comme les autres branches folkloriques aussi, reflètent fidèlement l'optimisme vital du peuple de cette région de la Serbie de l'ouest et leur sens pour la communauté.

Ce matériel documentaire démontre qu'après la dernière guerre la forte migration de la population des provinces passives avait amené un grand nombre de familles à s'installer dans la région de Čačak. Ces gens venaient des régions montagneuses de la Serbie de l'ouest. A part les danses populaires de la population autochtone, la liste citée englobe aussi les danses de la population immigrée.

Les noms des ces danses sont nombreux et bien intéressants. Le plus souvent le nom de la danse vient de la chanson populaire qui l'accompagne. Parfois le nom suggère le pas ou quelque mouvement caractéristiques pour la danse en question. Puis, les danses populaires portent les noms des certaines villes et régions, des rivières ou montagnes, des personnages mêmes. Il y a des danses dont les noms se rapportent aux caractéristiques de certaines professions, ou unités militaires, des personnages historiques, d'organisations sociales. Enfin, ce sont aussi les noms des fleurs, des fruits, des oiseaux etc.

L'auteur espère que ce travail pourrait servir comme un matériel utile dans l'étude des noms des danses populaires dans la ville de Čačak et de sa région.

DRAGOLJUB D. JOVAŠEVIĆ

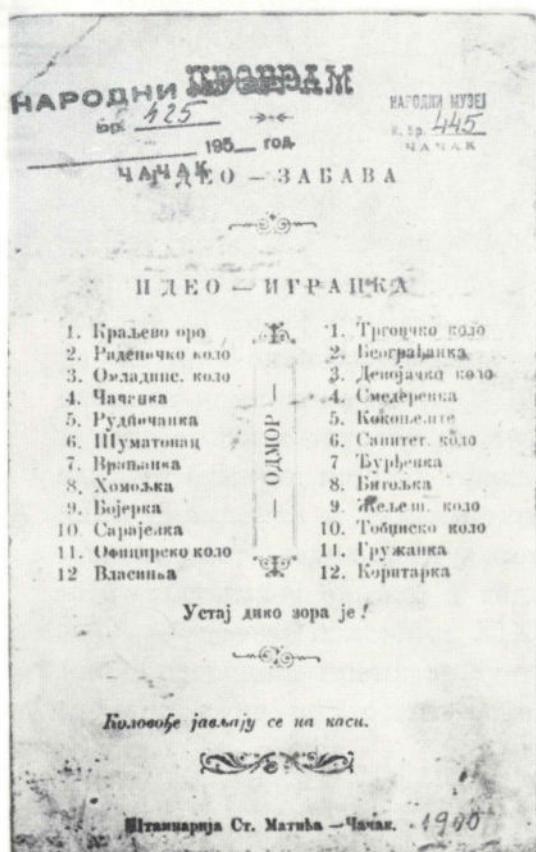
Чачанка

- КОЛО -

по певању
Перке Јовашевић

Allegro

Ко-ји момак сокак ме-ња, тај девојке своје нема,
тај девојке своје нема, ни-кај не- ма.

Сл. 1. Позивница за забаву Поткивачко-ковачког еснафа у Чачку из 1900. — распоред игара

Сл. 2. Фолклорни ансамбл Женске занатске школе у
Чачку из 1931. године